

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller i D. Klebs, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Komisję Europejską: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie główne zostaje oddalone.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie odwołania wzajemnego Komisji Europejskiej.
- 3) FVE Holýšov I s. r. o., FVE Stříbro s. r. o., FVE Úsilné s. r. o., FVE Mozolov s. r. o., FVE Osečná s. r. o., Solarpark Rybníček s. r. o., FVE Kněžmost s. r. o., Hutira FVE – Omice a.s., Exit 90 SPV s. r. o., Onyx Energy s. r. o., Onyx Energy projekt II s. r. o., Photon SPV 1 s. r. o., Photon SPV 3 s. r. o., Photon SPV 4 s. r. o., Photon SPV 6 s. r. o., Photon SPV 8 s. r. o., Photon SPV 10 s. r. o., Photon SPV 11 s. r. o., Antaris GmbH, Michael Göde, NGL Business Europe Ltd, NIG NV, GIHG Ltd, Radianc Energy Holding Sàrl, ICW Europe Investments Ltd, Photovoltaik Knopf Betriebs-GmbH, Voltaic Network GmbH i WA Investments-Europa Nova Ltd zostają obciążeni kosztami postępowania związanymi z odwołaniem głównym.
- 4) FVE Holýšov I s. r. o., FVE Stříbro s. r. o., FVE Úsilné s. r. o., FVE Mozolov s. r. o., FVE Osečná s. r. o., Solarpark Rybníček s. r. o., FVE Kněžmost s. r. o., Hutira FVE – Omice a.s., Exit 90 SPV s. r. o., Onyx Energy s. r. o., Onyx Energy projekt II s. r. o., Photon SPV 1 s. r. o., Photon SPV 3 s. r. o., Photon SPV 4 s. r. o., Photon SPV 6 s. r. o., Photon SPV 8 s. r. o., Photon SPV 10 s. r. o., Photon SPV 11 s. r. o., Antaris GmbH, Michael Göde, NGL Business Europe Ltd, NIG NV, GIHG Ltd, Radianc Energy Holding Sàrl, ICW Europe Investments Ltd, Photovoltaik Knopf Betriebs-GmbH, Voltaic Network GmbH i WA Investments-Europa Nova Ltd oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty postępowania związane z odwołaniem wzajemnym.
- 5) Republika Federalna Niemiec, Rzeczpospolita Polska, Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii i Republika Słowacka pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – Bałgarska natsionalna televizia / Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

(Sprawa C-21/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zakres stosowania – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Odpłatne świadczenie usług – Wyłączenie oferowanych telewizjom audiowizualnych usług medialnych finansowanych z subwencji publicznej i niewiązujących się z żadnym wynagrodzeniem ze strony widzów – Artykuł 168 – Prawo do odliczenia – Podatnik dokonujący zarówno transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i transakcji niewchodzących w zakres stosowania VAT]

(2021/C 471/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bałgarska natsionalna televizia

Strona przeciwna: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że działalność krajowego publicznego dostawcy telewizji, polegająca na świadczeniu na rzecz telewidzów audiowizualnych usług medialnych, która jest finansowana przez państwo w drodze subwencji i nie wiąże się z uiszczaniem przez telewidzów żadnych opłat za emisję telewizyjną, nie stanowi odpłatnego świadczenia usług w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 168 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że krajowy publiczny dostawca telewizji jest uprawniony do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego z tytułu zakupu towarów i usług wykorzystywanych na potrzeby jego działalności dającej prawo do odliczenia, natomiast nie jest uprawniony do odliczenia VAT naliczonego z tytułu zakupu towarów i usług wykorzystywanych na potrzeby jego działalności niewchodzącej w zakres stosowania VAT. Do państw członkowskich należy ustalenie metod i kryteriów podziału kwot VAT naliczonego pomiędzy transakcje podlegające opodatkowaniu i transakcje niewchodzące w zakres stosowania VAT, z uwzględnieniem celu i systematyki tej dyrektywy oraz z poszanowaniem zasady proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa – Łotwa) – AS „LatRailNet”, „Latvijas dzelzceļš” VAS / Valsts dzelzceļa administrācija

(Sprawa C-144/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport kolejowy – Dyrektywa 2012/34/UE – Artykuły 32 i 56 – Pobieranie opłat za infrastrukturę kolejową – Niezależność zarządcy infrastruktury – Funkcje organu regulacyjnego – Pojęcie „optymalnej konkurencyjności segmentów rynku kolejowego” – Wyłączne prawo do segmentu kolejowego – Podmiot świadczący usługi publiczne]

(2021/C 471/07)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS „LatRailNet”, „Latvijas dzelzceļš” VAS

Strona pozwana: Valsts dzelzceļa administrācija

Sentencja

- 1) Artykuł 56 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on organowi regulacyjnemu uprawnienie do przyjęcia z własnej inicjatywy decyzji zobowiązującej przedsiębiorstwo wykonujące podstawowe funkcje zarządcy infrastruktury kolejowej, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej dyrektywy, do wprowadzenia pewnych zmian do systemu pobierania opłat za infrastrukturę, chociaż system ten nie implikuje dyskryminacji wnioskodawców.